

Lieve mensen, van God en het goede verhaal

De bijbel met al die verhalen!

Je kunt er alles van vinden, maar voor de protestanten ligt die bijbel aan de basis van ons geloven!

Meer nog dan bij onze Rooms katholieke burenen, waarvoor de eucharistie, meer van belang is.

Of zoals iemand bij mijn bevestiging als predikant zei:

'Denk er goed om Martje, als predikant, is de Bijbel je gereedschap!'

En daar kon ik het mee doen!

Maar wanneer is voor iemand een Bijbelverhaal een goed verhaal en waarom?

We hoorden in het filmpje verschillende reacties.

Misschien waren er verhalen waarvan u dacht:

Nou, dat vind ik helemaal geen goed of zelfs een gruwelijk verhaal?

We hoorden Teun over David en Goliath.

Hoe geweldig de meester dat kon vertellen.

Dat vertrouwen van David op God!

Vorige week hoorden we ook over David en Goliath.

Toen kwam de opmerking of je in deze tijd die verhalen nog kunt vertellen?

David die het hoofd van Goliath afhakt!

Zet zo'n verhaal niet aan tot nog meer geweld?

Denk maar aan IS en de onrust in het hele midden oostengebied.

En geldt het ook niet een beetje voor het verhaal van Salomo met de twee vrouwen en die ene baby?

We kunnen dan misschien beter uit de voeten met de Barmhartige Samaritaan.

Net als het verhaal van David en Goliath staat ook dit verhaal in de top van 5

van de favoriete Bijbelverhalen

Alleen blijft toch ook de vraag....

met wie associëren we ons in het verhaal?

Met die priester of leviet....?

Nee toch? We zijn toch allen de barmhartige Samaritaan.....

Maar als je diep bij jezelf te rade gaat,

dan weet je dat dat nog niet zo gemakkelijk is.....
Want bijbelverhalen schuren,
zetten tot nadenken,
hebben diepere lagen
en houden een spiegel voor.

Ook Ruth, Elselies haar favoriet.
Ik heb wel eens eerder verteld,
toen ik als 21 jarige de Drentse
grond en cultuur verruilde
voor het Friestalige weidse land, het wennen was.
Ruth was toen voor mij herkenbaar!
En gelukkig gaf de kerk, waar we ons
bij aansloten een thuisgevoel.
En daarmee wil ik ook aangeven,
dat naast de manier hoe bijbelverhalen
worden verteld, de associatie die je ermee hebt,
ook de context van belang is.
Waar herken je je in?
Op Ruth kunnen we ook een hele exegeses los laten.
Hoe zij als een van de vijf vrouwen,
nog wel van buiten Israël
als stammoeder in het geboorteregister
van Jezus wordt opgenomen.
Of hoe is vreemdeling zijn in een land?
Of het theologische klassieke verhaal van kinderloosheid.
Ruth was immers al tien jaar getrouwd, maar kinderloos.
Nee, deze keer is gekozen voor samen op weg gaan.
Ruth verbindt zich
na de dood van haar man aan Noomi.
Noomi vraagt een paar keer aan Ruth
om terug te keren.
Maar nee, samen trekken ze naar Bethlehem.
Daarmee laat Ruth alles achter,
want jouw volk en jouw God zijn ook van mij!
Wie van ons zou dat zomaar doen?
Alles achterlaten?

Ruth en Noomi gaan gewoon samen op weg.
En daarin zit ook het aspect

van de start van de startzondag.
Ook wij gaan weer het komende seizoen met elkaar op weg.
Als kerkgemeenschap met elkaar, in het dorp.
Oecumenisch, maar ook als Klein Salland,
Proberen met vallen en opstaan
er samen iets van te maken.
In verbondenheid met elkaar, met God, Jezus
en al die goede bijbelverhalen.
Verhalen die we hertalen naar nu
en zo richting geven.
Gods woord in mensentaal
over hoop, troost, moed, inspiratie,
over hoe het anders kan en mag.
Niet om mensen buiten te sluiten,
maar die leren er voor een ander te zijn.
De eerste voedselbank
komt al voor bij Ruth.
In Bethlehem mag zij
de achtergebleven aren oprapen.
Wij doen het anders
met onze poot aardappelen.
Maar de Voedselbank is er blij mee.
We zien hier trouwens nog een foto
van de swingmarket, een sociale supermarkt, in Rotterdam.
De minima kan met een pasje
zelf halen wat ze nodig hebben.
Dat zijn goede verhalen van deze tijd.

Naast het 1^e en het 2^e testament
is er soms ook behoefte aan een 3^e testament.
Verhalen die nu spelen en waarin we ons
ook verbonden weten met God, Jezus en elkaar.
Daarom nog een kort verhaal.
Ik ben geboren in een Drents agrarisch dorp.
Mijn ouders waren actief bij kerk en school.
In de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw
vestigden zich in dat dorp ook velen van elders uit het land.
Mijn vader werkte als elektricien bij een plaatselijk bedrijf.
Te pas en te onpas stond hij klaar
als het om elektriciteit ging bij de kerk.

Begin jaren 80 moest de kerk worden verbouwd.
In de commissie van Beheer
zaten bijna allemaal mensen van buiten.
Voor die tijd werd een verbouw gegund aan de bedrijven
die een connectie hadden met de kerk.
U voelt het al, denk ik,
deze commissie van Beheer had daar geen boodschap.
Het elektrisch, het installatiewerk, waar mijn oom werkte,
het schilderen ging naar andere bedrijven.
Mijn vader, mijn oom, de twee schilders:
Ze zouden nooit weer naar de kerk gaan! Nooit weer!
Ze waren tot het diepst op hun ziel getrapt.
Maar dan wordt het zondagmorgen
en in huize Oving komt mijn moeder
in haar zondagse jurk in de keuken.
'Wat ga je doen?', zei mijn vader.
Ik heb er goed over nagedacht, zei mijn moeder,
'En ik vind het vreselijk wat jou is overkomen,
maar ik laat me door die commissie,
die maar tijdelijk is,
niet de kerk, het geloof
en de kerkgemeenschap ontnemen!
Ik ga naar de kerk en je kunt met me meegaan als je wilt!
Wijze woorden van mijn moeder,
mijn vader ging naar boven, heeft zich omgekleed.
Is met mijn moeder naar de kerk gegaan,
tot grote vreugde van vele kerkleden.
Maar mijn oom is nooit weer in de kerk geweest,
evenals 1 van de schilders niet.
De mannen van de commissie van Beheer?
Die wonen er allang niet meer.
Uiteindelijk heeft mijn vader tot zijn 80ste
met veel plezier werk voor de kerk gedaan.
Toen vond hij het genoeg.
Wat ik heb geleerd van dit verhaal
voor mijzelf en mijn werk?
Er kan je van alles gebeuren,
geef daarvoor erkenning,
en wil je verder met je leven,
dan moet je soms dingen achter je laten,

net als Ruth, net als mijn vader,
om niet te verstenen en te verzuren.
Daar heb je vaak anderen voor nodig
om je erop te wijzen,
maar misschien nog meer
een goede uitleg van bijbelverhalen
En weten dat er iets grootser is dan onszelf
dat ons leven draagt.
Ik hoop dat het zo mag zijn.
Amen